

[Undervisningsministeren.]

strationen, der ligesom stiller krav om eller gennemfører oprettelsen af lærestole. Jeg synes, den rigtige vej må være, at det er fra videnskabens side, selve disse tanker udformes og disse ønsker fremsættes, og det må så være administrationens opgave at vise lydighed overfor tankerne og at bringe dem videre. Jeg vil ikke dermed på nogen måde afskære de andre instanser her i landet fra at udtale deres mening eller forsøge at påvirke dem, der har afgørelsen, og jeg finder det uhyre rimeligt, at det ærede medlem med den brændende interesse, han har for dette spørgsmål, fremfører det i den form, han har gjort det. Men at jeg ligefrem som minister gik hen og sagde: nu vil jeg have, at der skal være en lærestol i kulturhistorie, ville jeg ikke finde var den helt rigtige fremgangsmåde.

Jeg finder også, at det er tiltalende og rigtigt, at den forening vedrørende vore folkemuseer, som det ærede medlem talte som repræsentant for, nu har indgivet et andragende om oprettelse, ikke af et professorat, men af en række lektorater i de dele af kulturhistorien, som i særlig grad har interesse for vor lokalhistorie og for vore lokalmuseer. Det er den helt rigtige vej, og vi vil fra ministeriets side med udtryk for vor stærke anbefaling lade andragendet gå videre, høre videnskaben og afæske universiteterne deres mening derom.

Det kunne være rimeligt for mig i forbindelse hermed at udtrykke, at jeg finder det rigtigt, som det ærede medlem har påpeget, at der er et problem vedrørende besættelsen af stillingerne ude i provinsen ved vore talrige provinsmuseer. Det ærede medlem har utvivlsomt ret i, at det er samlingsstadiet, man nu har gennemgået. Vi har nu tilbagelagt samleperioden, hvor de enkelte energiske interesserede, som ofte slet ikke selv var kulturhistorisk uddannede, men som havde en brændende interesse for disse ting, har samlet materiale og fået disse museer skabt, og vi må regne med, at adskillige af disse mænd, som nu er ældre, før eller senere vil falde fra, og derfor rejser der sig det spørgsmål, hvordan man får afløserne til ude omkring at virke i denne gerning. Jeg tror ikke, at det løses ved, at vi direkte indfører en slags universitetsuddannelse til dette formål. Når man tænker tingene igennem, tror jeg, man må komme til det resultat, at noget i retning af livsvarige stillinger, som man ligefrem kunne lade unge mennesker studere til, vil kun i de sjældneste tilfælde kunne gennemføres på dette felt. Noget helt andet er, at der

kræves en alsidig interesse, som også skal ansøres, og derfor er jeg meget stemt for at imødekomme de ønsker, der er fremkommet tidligere fra nationalmuseets side om at få lektorer, som kunne undervise de studerende i de særlige kulturhistoriske forhold, som vedrører vore samlinger. Der er allerede for tiden undervisning her i landet på felter, som det ærede medlem fremdrog. Jeg kan nævne, at som undervisningsassistent hos professor, dr. Aksel E. Christensen underviser for tiden mag. art. Tage E. Christensen i nationalmuseets middelaldersamlinger og holder øvelser over enkeltmonumenter. Jeg kan også nævne, at professor i nordisk arkæologi, dr. Johannes Brøndsted for tiden foretager en tidligere påbegyndt gennemgang af nationalmuseets danske oldsamling. Der er grund til at nævne, at der på Aarhus universitet på kommunalt initiativ er tilvejebragt midler til et professorat i nordisk arkæologi og europæisk forhistorie, det er her navnlig nordisk arkæologi, der har interesse. Dette professorat beklædes af dr. Glob, der tidligere har været inspektør ved nationalmuseet, og som et led i sin undervisning gennemgår han for tiden Aarhus museums samlinger.

Man vil heraf se, at det er ikke således, at vi slet ikke har nogen undervisning af den art, som det ærede medlem pegede på, men dermed skal ikke være sagt, at der ikke på dette felt skal gøres mere. Det indsendte andragende skal blive behandlet med velvilje af ministeriet, men naturligvis må vi lade det gå til høring hos vore universiteter.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen stillede også et spørgsmål vedrørende tidsskrifter og knyttede dette spørgsmål til de ønsker, der var fremsat i videnskabskommissionens betænkning. Jeg ved ikke, om det er det ærede medlem helt klart, at det ved tillægsbevillingsloven sidste år lykkedes os at få gennemført en forhøjelse af bevilningen til tidsskrifter fra 50 000 kr. til 100 000 kr., og at denne forhøjelse i dette år glider ind på selve budgettet og altså forhåbentlig bliver gennemført på selve budgettet. Vi har altså her virkelig regnet med den forhøjelse, det ærede medlem talte om. Jeg skal indrømme det ærede medlem, at de tilskud, der hidtil er givet til lokale historiske tidsskrifter og selskaber, ofte på et beløb af 200 kr., for enkelte en smule mere, er meget små, og jeg skal gerne nu, da selve bevillingssummen er blevet hævet, gøre hvad jeg kan for at få disse beløb forhøjet.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Ladefoged.